Nr. 22 (6) Katowice, dnia 30 czerwca 1933 Rok X.

GAZETA URZĘDOWA
WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO
DZIAŁ ADMINISTRACJI SZKOLNEJ

Administracja Gazety Urz. Woj. Śląskiego w Katowicach, gmach Urzędu Wojew. Śl. – Konto P. K. O. 304 121

Poz: Treść:

Poz. 61.

Przedruk z Dziennika Ustaw Śląskich Nr. 12 z dnia 15 kwietnia 1933 r. poz. 21.

Ustawa

z dnia 10 marca 1933 roku

w sprawie wymiaru uposażenia nauczycieli Województwa Śląskiego, opłacanych ze Skarbu Śląskiego i nauczycieli Związków Komunalnych, czynnych przed dniem 1 października 1923 roku w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Art. 1.

Przy wymiarze uposażenia nauczycieli Województwa Śląskiego, opłacanych ze Skarbu Śląskiego i nauczycieli Związków Komunalnych, czynnych przed dniem 1 października 1923 roku w górnośląskiej części Województwa Śląskiego liczy się lata służby według następujących zasad:

a) nauczycielom, którzy pozostawali poprzednio w państwowej służbie nauczycielskiej na innym obszarze Państwa Polskiego, liczy się lata zaliczone w czasie tej służby na podstawie jednej z ustaw o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 433, 434 i 435);

b) nauczycielkom robót kobiecych liczy się lata zaliczone na podstawie art. 9 śląskiej ustawy z dnia 27 maja 1924 r. w przedmiocie uposażenia nauczycielek robót kobiecych w publicznych szkołach powszechnych (ludowych) i wydziałowych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. nr. 15, poz. 61);

c) nauczycielom (dyrektorom, kierownikom) szkół wydziałowych liczy się lata zaliczone na podstawie § 6 śląskiej ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszów Związków Komunalnych (Dz. U. Śl. nr. 11, poz. 28);

d) pozostałym nauczycielom Śląski Urząd Wojewódzki dokona zaliczenia lat według zasad następujących:

I. W całości zalicza się:

1) państwową i samorządową służbę nauczycielską w Państwie Polskiem,
2) państwową i samorządową służbę nauczycielską w byłych państwach zaborczych,
3) służbę wojskową polską z wyjątkiem normalnej powinności wojskowej i służby pełnionej równocześnie z państwową i samorządową służbą nauczycielską, oraz służbę w polskich formacjach wojskowych w czasie wojny światowej w latach 1914 do 1918,
4) pracę w organizacjach, mających na celu przyłączenie ziemi Województwa Śląskiego do Państwa Polskiego, nie wyłączając organizacyj wojskowych, nie wcześniej niż od dnia 1 listopada 1918 roku,
5) zawodową pracę nauczycielska w polskich szkołach prywatnych przed dniem 20 czerwca 1922 roku, jeżeli wynosiła przynajmniej 14 godzin tygodniowo.

Praca, wymieniona w punktach 4) i 5) nie może być zaliczona, o ile miała miejsce w czasie służby lub

pracy zawodowej, wymienionej w punktach 1, 2 i 3 względnie w punktach 1 do 5 ustępu II niniejszego artykułu, która została już zaliczona.

II. Według uznania Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego może być zaliczona do uposażenia w całości lub w części:

1) praca zawodowa nauczyciela w polskiem szkolnictwie prywatnem poza pracą podlegającą zaliczeniu w myśl ustępu I, pkt. 5,
2) praca zawodowa nauczycielska w szkolnictwie niepolskiem i w państwach obcych,
3) u nauczycieli religji praca duszpasterska,
4) służba wojskowa w byłych państwach zaborczych,
5) inna praca zawodowa, o ile ta praca dała kwalifikację i uzdolnienie do pełnienia obecnych obowiązków nauczycielskich.

Praca i służba, o której wyżej mowa, nie może być zaliczona, o ile miała miejsce w czasie służby lub pracy zawodowej, które zostały już zaliczone na podstawie postanowień niniejszego artykułu.

Przerwy w służbie przed dniem 1 października 1923 r. nie stoją na przeszkodzie zaliczeniu lat w myśl ustępu I i II.

Art. 2.

Na podstawie artykułu 1 punktu d) zaliczona może być tylko służba i praca zawodowa po ukończeniu 18 roku życia.

Art. 3.

Z zaliczonego na podstawie artykułu 1 punktu d) czasu służby i pracy zawodowej przy oznaczeniu grupy i szczebla uposażenia w dniu 1 października 1923 r. uwzględnia się z czasu służby i pracy zawodowej do dnia 1 lipca 1922 r. najwyżej lat 26 oraz czas nauczycielskiej służby późniejszej.

Art. 4.

Wychowawczyniom ochronek zaliczony może być tylko czas pracy wymienionej w artykule 1 ustępu d) pkt 1 i 4.

Art. 5.

Po ustaleniu w sposób określony w artykułach poprzednich liczby lat służby, oznacza się grupę i szczebel uposażenia nauczycieli na dzień 1 października 1923 r. zależnie od stanowiska służbowego, oznaczonego w ostatnim dekrecie nominacyjnym i posiadanych kwalifikacyj, stosownie do postanowień działu F rozdziałów 2 do 7 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, (Dz. U. R. P. nr. 116, poz. 924) oraz ustala się termin posunięcia do następnego szczebla w myśl art. 99 przytoczonej ustawy, przyczem co do oznaczenia grupy i szczebla obowiązują następujące wyjątki od powyższych przepisów:

a) nauczyciele publicznych szkół powszechnych, którzy zdali egzamin rektorski według przepisów obowiązujących w byłej dzielnicy pruskiej lub uzyskali prawa takich nauczycieli, otrzymują uposażenie według art. 32, ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 116, poz. 924),

b) nauczycielom, o których mowa w art. 32 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 116, poz. 924) przyznaje się uposażenie tak, jak nauczycielom wymienionym w art. 31 tej ustawy z tem ograniczeniem, że nie przechodzą nigdy do grupy V-ej uposażenia, natomiast wyczerpią z biegiem lat szczeble grupy VI-ej,

c) nauczyciele szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, nie posiadający kwalifikacyj wymienionych w art. 31 i 32 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 116, poz. 924), zatrzymują grupę uposażenia, posiadaną w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy z tem ograniczeniem, że posuwają się tylko do wyższych szczebli w obrębie tej grupy.

Art. 6.

Jeżeli na mocy art. 1 do 5 ustawy niniejszej poszczególnym nauczycielom przypadnie uposażenie niższej grupy lub szczebla od dotychczas faktycznie pobieranego, wówczas zatrzymują oni prawo do uposażenia posiadanej obecnie grupy i szczebla tak długo, aż osięgną tę grupę i szczebel w drodze normalnego posunięcia w myśl obowiązujących przepisów.

Art. 7.

Zaliczenie lat nauczycielom szkół powszechnych w myśl art. 1 punktu d) niniejszej ustawy traci swoją ważność w razie przejścia nauczyciela szkoły powszechnej po dniu 1 października 1923 r. na stanowisko nauczyciela szkoły średniej ogólnokształcącej, zawodowej, lub seminarjum nauczycielskiego. Sprawę zaliczenia lat tym nauczycielom normują art. 107 do 109 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 116, poz. 924) względnie przepisy ustawy o stosunkach służbowych nauczycieli.

Art. 8.

Zaliczenie lat służby, dokonane na podstawie niniejszej ustawy nie daje roszczenia do wypłacenia różnicy uposażenia za czas do daty ogłoszenia niniejszej ustawy.

Art. 9.

Przepisy niniejszej ustawy mają zastosowanie także do nauczycieli w stanie spoczynku, którzy czynni byli na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego przed dniem 1 października 1923 r., do wdów i sierot po takich nauczycielach, o ile obowiązek wypłaty zaopatrzenia emerytalnego, wdowiego i sierocego spoczywa na Skarbie Śląskim, lub na Związkach Komunalnych w Województwie Śląskiem, oraz do by-

łych nauczycieli, niepozostających w państwowej i samorządowej służbie nauczycielskiej.

Art. 10.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 11.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:
(—) Wolny.

62.

Przedruk z Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5 z dnia 30. maja 1933 r. poz. 95.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
z dnia 28 lutego 1933 r.
w sprawie wykonania postanowień art. art. 3, 25 i 51 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli.

Na podstawie art. art. 3, 25, 51 i 98 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia z dnia 9 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 873) zarządzam, co następuje:

Do art. 3.

§ 1. Upoważnia się: 1) Kuratorów Okręgów Szkolnych (**Wojewodę Śląskiego** i Wizytatora Liceum Krzemienieckiego) — do mianowania nauczycieli szkół bezpośrednio im podległych oraz kierowników szkół pośrednio im podległych,

2) Inspektorów Szkolnych — do mianowania nauczycieli podległych im szkół z pośród kandydatów, zakwalifikowanych przez właściwego Kuratora Okręgu Szkolnego (**Wojewodę Śląskiego).**

Do art. 25.

§ 2. Upoważnia się: Kuratorów Okręgów Szkolnych (**Wojewodę Śląskiego** i Wizytatora Liceum mienieckiego) tudzież Inspektorów Szkolnych — do udzielania zezwoleń na przyjęcie zajęć ubocznych nauczycielom, kierownikom i dyrektorom szkół bezpośrednio im podległych. Osobna instrukcja określi zasady udzielania tych zezwoleń jakoteż rodzaje zajęć ubocznych, których wykonywanie nie będzie wymagało indywidualnych zezwoleń.

Do art. 51.

§ 3. Upoważnia się: 1) Kuratorów Okręgów Szkolnych (**Wojewodę Śląskiego** i Wizytatora Liceum Krzemienieckiego)* — do przenoszenia na własną prośbę: a) nauczycieli szkół bezpośrednio im podległych, b) tych nauczycieli szkół pośrednio im podległych, którzy proszą o przeniesienie do innego powiatu, c) nauczycieli szkół bezpośrednio i pośrednio podległych, którzy proszą o przeniesienie do innego Okręgu Szkolnego; w tym wypadku przeniesienie następuje po uprzedniem porozumieniu się właściwych Kuratorów a zarządza je Kurator tego okręgu szkolnego, do którego nauczyciel zostaje przeniesiony.

2) Inspektorów Szkolnych — do przenoszenia na własną prośbę nauczycieli podległych im szkół w obrębie powierzonego im powiatu.

§ 4. Upoważnia się Kuratorów Okręgów Szkolnych (**Wojewodę Śląskiego** i Wizytatora Liceum Krzemienieckiego) — do przenoszenia nauczycieli szkół bezpośrednio lub pośrednio im podległych oraz kierowników publicznych szkół powszechnych z następujących względów organizacyjnych:

1) ustalenia stopnia organizacyjnego szkoły w związku z przebudową ustroju szkolnictwa na zasadzie ustawy z dnia 11 marca 1932 r.,

2) zmiany stopnia organizacyjnego szkoły,

3) innych zmian w organizacji szkoły, które mają bezpośredni wpływ na zmniejszenie się liczby stanowisk nauczycielskich w danej szkole,

4) doboru grona nauczycielskiego z odpowiedniemi kwalifikacjami dodatkowemi i specjalnemi do nauczania w wyższych oddziałach,

5) zmiany języka nauczania.

§ 5. Upoważnia się Kuratorów Okręgów Szkolnych (**Wojewodę Śląskiego** i Wizytatora Liceum Krzemienieckiego) tudzież Inspektorów Szkolnych — do przydzielania nauczycieli — za ich zgodą — do służby w innej szkole. Zarządzenie o czasowem przydzieleniu wydaje: a) właściwy Inspektor Szkolny — gdy nauczyciel podległej mu szkoły ma być przydzielony do innej również jemu podległej szkoły, b) Kurator Okręgu Szkolnego — w innych wypadkach.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(—) **J. Jędrzejewicz.**

63.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa.

OKÓLNIK Nr. 75

z dnia 13 maja 1933 r. (BP-5932/33).
w sprawie wydobywania dokumentów z Z. S. R. R.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych pismem z dnia 27 kwietnia 1933 r. Nr. E. III-695b/Ros. zasad/1/33 podało do wiadomości następujący obecnie obowiązujący tryb postępowania przy wydobywaniu dokumentów z Z. S. R. R.:

1) Podania o wydobycie dokumentu dla celów prywatnych winny być przesyłane listem poleconym bezpośrednio do właściwego Konsulatu R. P. w Z. S. R. R.

2) Tytułem zaliczki na koszty wydobycia dokumentu petent winien oddzielnym listem wartościowym przesłać do tegoż Konsulatu na wydobycie:

a) dokumentu cywilnego lub wykazu stanu służby	$ 3,—	w efektywnej walucie U. S. A.
b) świadectwa szkolnego lub uniwersyteckiego oraz dokumentu o charakterze majątkowym .	$ 7,—	

W razie, gdy kwota nadesłana zaliczkowo nie wystarczy na pokrycie powstałych kosztów (opłat należnych władzom sowieckim, oraz opłat konsularnych) Konsulaty prześlą wydobyty dokument właściwej polskiej władzy administracyjnej I instancji celem doręczenia go petentowi za pobraniem reszty opłaty.

W razie niemożności wydobycia dokumentu, opłata zostanie petentowi zwrócona przez Konsulat po potrąceniu opłat konsularnych.

W wypadkach ubóstwa należy do podania dołączyć zaświadczenie właściwej władzy administracyjnej o stanie majątkowym petenta.

3) Podania o wydobycie dokumentu potrzebnego urzędnikowi państwowemu lub samorządowemu dla celów służbowych winny być kierowane również bezpośrednio do właściwego Konsulatu, przyczem powinny być zaopatrzone w adnotację władzy przełożonej danego urzędnika, stwierdzającej, że żądany dokument rzeczywiście potrzebny jest w celach służbowych. Podania te są załatwiane bezpłatnie.

4) Wnioski władz i urzędów państwowych i samorządowych o dostarczenie dokumentu z Z. S. R. R. dla celów urzędowych, nie podlegające żadnym opłatom, winny być również kierowane bezpośrednio do właściwego Konsulatu R. P. z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

5) Wszelką korespondencję dotyczącą wniosków o wydobycie dokumentów prowadzą Konsulaty R. P. bezpośrednio ze stronami z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

O powyższem należy powiadomić władze i urzędy podległe oraz podległych pracowników.

Spis konsulatów z wymienieniem właściwości terytorjalnej w załączeniu.

Szef Biura Personalnego
(—) **Jan T. Lipka.**

Załącznik do Okólnika Nr. 75.

SPIS KONSULATÓW R. P. NA TERENIE Z. S. R. R.

Moskwa — Wydział Konsularny Poselstwa R. P. ulica 3-cia Mieszczańska 32/34. Okręg Wydziału Konsularnego obejmuje terytorjum Z. S. R. R. z wyjątkiem gubernij Czerepowieckiej, leningradzkiej, murmańskiej, nowogrodzkiej, pskowskiej oraz terytorjów U. S. R. R. i B. S. R. R.

Do Wydziału Konsularnego należy kierować wszelkie podania dotyczące wydobycia wykazów stanu służby wojskowej oraz dokumentów szpitalnych z czasów służby w b. wojsku rosyjskiem.

Charków — Konsulat Generalny, ul. Rakowskiego 115. Okręg Konsulatu Generalnego obejmuje terytorjum U. S. R. R. z wyjątkiem okręgu Konsulatu w Kijowie.

Kijów — ul. Liebknechta 1. Okręg białocerkiewski, berdyczowski, chersoński, czerkaski, czernihowski, humański, kamieniecki, kijowski, konotopski, korosteński, nikołajewski, mohylowski, nieżyński, nowgorodsiewierski, odeski, płoskirowski, pierwomajski, priłucki, szepietowicki, tulczyński, winnicki, wołyński, zinowjewski oraz terytorjum autonomicznej Mołdawskiej Republiki Rad.

Leningrad — Konsulat ul. Nabiereżnaja Krasnowo Fłota 14 Okręg — gub. czerepowiecka, murmańska, leningradzka, nowogrodzka i pskowska.

Mińsk — Konsulat Generalny, ul. Sowieckaja 84. Okręg obejmuje terytorjum B. S. R. R. pow. Homelski i rzeczycki.

Tyflis — Konsulat Generalny ulica Korganowska 24. Okręg obejmuje terytorjum Zakaukaskiej Republiki Rad.

Nr. R. 472/33.

64.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego.
Warszawa.

OKÓLNIK Nr. 77

z dnia 17 maja 1933 r. (I. Org.-1021/19/33)

w sprawie korespondencji urzędów zagranicznych R. P. z władzami i urzędami krajowemi.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych wydało zarządzenie z dnia 14 marca 1933 r. w sprawie korespondowania urzędów zagranicznych R. P. z władzami i urzędami oraz z osobami prywatnemi w kraju treści następującej:

„Korespondencja urzędów zagranicznych R. P. z osobami prywatnemi jak również z instytucjami publicznemi i prywatnemi oraz z władzami i urzędami w kraju, nie wyłączając władz centralnych, winna się odbywać bezpośrednio z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych we wszystkich sprawach indywidualnych, polegających na wykonywaniu obowiązujących przepisów.

W szczególności urzędy zagraniczne R. P. będą kierowały:

a) dokumenty stanu cywilnego, otrzymane w drodze międzynarodowej wymiany metryk — do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

b) Wyciągi z rejestrów karnych, nadesłane przez władze w kraju urzędowania — do Ministerstwa Sprawiedliwości.

c) Wnioski o wydobywanie dokumentów stanu cywilnego — do władzy administracyjnej I instancji, o wydobywanie innych dokumentów — do władzy, powołanej do wystawienia odnośnych dokumentów.

d) Dokumenty do legalizacji — do tego urzędu, który jako pierwszy powołany jest do legalizacji, przyczem w piśmie skierowanem do tego urzędu należy nadmienić, do jakich jeszcze innych władz dokument winien być przesłany do superlegalizacji.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.“

Podając powyższe do wiadomości zarządzam, by wszystkie władze, urzędy i instytucje podległe zwracały się w sprawach indywidualnych bezpośrednio do właściwych urzędów zagranicznych z pominięciem Ministerstwa Spraw Zagranicznych — o ile istniejące umowy i przepisy (jak np. rozporządzenie z dnia 29-go grudnia 1932 r. w sprawie doręczania pism sądowych osobom zamieszkałym zagranicą, Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 974 nie przewidują innej drogi.

Wyjątek stanowi również korespodencja, przeznaczona dla urzędów zagranicznych R. P. na terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Sowieckich, którą należy przesłać za pośrednictwem Ekspedytu kurjerskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, adresując kopertę jak następuje:

„Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych **w Warszawie** dla Ambasady (Poselstwa, Konsulatu) R. P. w . . . . .

Podsekretarz Stanu:
(—) **K. Pieracki.**

65.

Ministerstwo Skarbu.
L. D. 2371/EM/33. Warszawa, dnia 26 kwietnia 1933.

Zwrot kosztów przesiedlenia funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, przeniesionych w stan spoczynku.

W myśl art. 21 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 z 1931 r. poz. 380) funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy ma prawo z powodu przeniesienia go w stan spoczynku do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia się z rodziną z ostatniego miejsca służbowego do przyszłego miejsca zamieszkania w kraju lub na obszarze W. M. Gdańska według przepisów, normujących sprawę należności za przeniesienie z urzędu w służbie czynnej. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 71 poz. 651) funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym w razie przeniesienia z urzędu na inne miejsce służbowe służy prawo do diet, zwrotu kosztów przejazdu oraz przewozu urządzenia domowego (§ 2 p. III). W ten sposób wskazane rozporządzenie rozróżnia zwrot kosztów i diety, a ponieważ ustawa emerytalna zarówno w art. 21 jak i w art. 77 zapewnia funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, przeniesionym w stan spoczynku, tudzież wdowom i sierotom po tych osobach jedynie zwrot kosztów przesiedlenia, nie wspominając nic o dietach, nie ulega wątpliwości, że na mocy rzeczonych przepisów ustawy emerytalnej żadne diety nie mogą być wypłacane (wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 195/29 w sprawie Komorka w Zbiorze Wyroków t. VIII NR. 317. A).

Przez koszty przesiedlenia w pojęciu art. 21 i 77 ustawy emerytalnej rozumieć należy wszystkie koszty, związane z dokonaniem przesiedlenia, których zwrot jest zapewniony funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym w służbie czynnej, przenoszonym z urzędu do innej miejscowości a więc zarówno koszty przejazdu funkcjonarjusza, czy też wojskowego, jego żony i dzieci (pod warunkami określonemi poniżej w ust. 4), oraz koszty przejazdu dla jednej osoby ze służby (§ 2 p. III — 2 rozporządzenia z dnia 17 września 1927 r.), jak i koszty przewozu koleją lub statkiem urządzenia domowego (§ 2 p. III — oraz § 19 ust. 2 tegoż rozporządzenia).

Oprócz tego przeniesiony w stan spoczynku funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy, podobnie jak i funkcjonarjusze oraz wojskowi w czynnej służbie, przeniesieni z urzędu do innej miejscowości, ma prawo do otrzymania ryczałtu na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego (stacji autobusowej, przystani) i odjazdu (§ 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r.) oraz do otrzymania ryczałtu, przeznaczonego na pokrycie wszystkich innych wydatków, połączonych z przesiedleniem (§ 19 ust. 1. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r.) ryczałty te bowiem są traktowane przez wspomniane rozporządzenie Rady Ministrów wyraźnie jako zwrot kosztów.

Przy określaniu wysokości ryczałtu na zasadzie § 19 wskazanego rozporządzenia o tem, czy przeniesiony w stan spoczynku funkcjonarjusz lub wojskowy winien otrzymać ryczałt w wymiarze dla samotnego, czy też w wymiarze, jak dla otrzymujących dodatek ekonomiczny, decyduje okoliczność, czy dany funkcjonarjusz lub wojskowy otrzymał dodatek ekonomiczny w czynnej służbie przed przeniesieniem w stan spoczynku. Członków rodziny jednak, na których funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy, przeniesiony w stan spoczynku, otrzymywał dodatek ekonomiczny w czynnej służbie uwzględnia się tylko, o ile w czasie przesiedlenia się członkowie ci nie utracili, wskutek zaszłych zmian, charakteru osób, na które funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy, pozostający w czynnej służbie, może otrzymać dodatek ekonomiczny.

Za podstawę obliczenia ryczałtu przyjmuje się uposażenie służbowe, jakie otrzymywałby dany funkcjonarjusz państwowy, lub zawodowy wojskowy, gdyby w czasie uskutecznienia przesiedlenia pozostawał w czynnej służbie uwzględniając grupę i szczebel, według których przeniesiony w stan spoczynku otrzymywał uposażenie ostatnio w służbie czynnej.

Przeniesiony w stan spoczynku funkcjonarjusz lub wojskowy ma prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia jedynie w przypadku, gdy przesiedlenie to nastąpiło w ciągu jednego roku, licząc od dnia przeniesienia w stan spoczynku (art. 21 ust. 2 ustawy emerytalnej). Jeżeli jednak między datą rozwiązania stosunku służbowego, a datą doręczenia orzeczenia, przenoszącego w stan spoczynku, upłynął pewien przeciąg czasu, należy uważać, że termin roczny został zachowany, o ile przesiedlenie nastąpiło w ciągu roku albo od daty rozwiązania stosunku służbowego, albo od daty doręczenia orzeczenia o przeniesieniu w stan spoczynku (wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 4898/29 w sprawie Krawczyńskiego).

Z drugiej jednak strony, nawet o ile termin roczny został zachowany, funkcjonarjusz czy też wojskowy, przeniesiony w stan spoczynku, nie ma prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia, o ile przed dokonaniem przesiedlenia został powołany do czynnej służby (reaktywowany) — (wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 1636/29 w sprawie Bernata w Zbiorze Wyroków t. VIII. 329 A). Roczny termin, o którym mowa, dotyczy samego przesiedlenia się, a nie zgłoszenia żądania o zwrot kosztów, gdyż żądanie to może nastąpić również później (wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 6710/29 w sprawie Chromowskiej). Poza tem we wszystkich przypadkach, w których przy uskutecznieniu przesiedlenia przekroczono oznaczony w ustawie prekluzyjny termin, zwrot kosztów może nastąpić jedynie w wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach, przyczem decyzja w tych sprawach, zastrzeżona jest Ministrowi Skarbu (art. 21. ust. 3 ustawy emerytalnej).

Prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia, uskutecznionego z powodu przeniesienia danego funkcjonarjusza lub wojskowego w stan spoczynku, jest niezależne od tego, czy ten funkcjonarjusz lub wojskowy nabył również prawo do emerytury.

Funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, przeniesionym w stan spoczynku, nie służy prawo do otrzymania zaliczek na koszty przesiedlenia, ponieważ art. 21 ustawy emerytalnej przewiduje wyłącznie prawo do zwrotu kosztów już poniesionych.

Przy zwrócie kosztów przesiedlenia na zasadzie art. 21 ustawy emerytalnej mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o obowiązku przedstawiania

wszelkich rachunków w terminie 14 dni, liczonych od następnego dnia po uskutecznieniu przesiedlenia, a o ile chodzi o rachunki kosztów przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem — w tymże terminie, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przesiedlenia, przyczem niezachowanie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia.

Powyższe zasady powinny być stosowane również do wdów i sierot po funkcjonarjuszach państwowych i zawodowych wojskowych z następującemi odchyleniami:

Do zwrotu kosztów przesiedlenia mają prawo jedynie wdowy i sieroty, co do których nie zachodzą przeszkody, przewidziane w art. 69 ustawy emerytalnej, sieroty zaś nadto, o ile nie ukończyły 18 roku życia, a w razie odbywania studjów w zakładach naukowych — 24 roku życia (art. 72 ust. emerytalnej).

Wdowy i sieroty otrzymują ryczałt w wysokości, odpowiadającej ryczałtowi dla samotnego funkcjonarjusza lub wojskowego, o ile zmarły funkcjonarjusz czy też wojskowy pozostawił tylko wdowę lub tylko jedną sierotę. Jeżeli zaś została wdowa i co najmniej jedna sierota, w takim razie wdowa, która nad sierotą sprawuje opiekę, otrzymuje ryczałt w wysokości przewidzianej dla funkcjonarjuszów i wojskowych otrzymujących dodatek ekonomiczny. Jeżeli zaś zostały co najmniej dwie sieroty, znajdujące się pod opieką, ryczałt w tej samej wysokości wypłaca się ich ustawowemu opiekunowi. Jeżeli niektóre sieroty są pod opieką, inne zaś nie, lub o ile sieroty mają różnych opiekunów, koszty przesiedlenia się powinny być odpowiednio podzielone i nie mogą przekraczać wysokości kosztów, jakieby zostały przyznane, gdyby wszystkie sieroty miały wspólnego opiekuna.

Termin roczny, w ciągu którego powinno nastąpić przesiedlenie, o ile chodzi o wdowy i sieroty (art. 21 ust. 2 w związku z art. 77 zdanie ostatnie ustawy emerytalnej), należy obliczać w ten sposób, że wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach i wojskowych, zmarłych w czynnej służbie, korzystają z prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia, o ile przesiedlenie to nastąpiło w ciągu roku od daty śmierci funkcjonarjusza lub wojskowego, wdowy zaś i sieroty, pozostałe po funkcjonarjuszach i wojskowych, zmarłych w ciągu roku po przeniesieniu w stan spoczynku, a przed dokonaniem przesiedlenia — o ile przesiedlą się w ciągu roku od daty przeniesienia zmarłego funkcjonarjusza lub wojskowego w stan spoczynku, niezależnie od daty śmierci tego funkcjonarjusza lub wojskowego. Wdowy natomiast i sieroty, pozostałe po funkcjonarjuszach i wojskowych, przeniesionych w stan spoczynku, a zmarłych po upływie roku od daty tego przeniesienia, nie korzystają z prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia.

Wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach i wojskowych, zmarłych w czynnej służbie, mają prawo do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia się z miejsca dotychczasowego zamieszkania w kraju lub zagranicą do przyszłego miejsca zamieszkania, które obiorą sobie w kraju lub na obszarze W. M. Gdańska (art. 77 zdanie I-sze ustawy emerytalnej). Natomiast wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach i wojskowych, którzy zmarli w ciągu roku po przeniesieniu w stan spoczynku ,a przed dokonaniem przesiedlenia mają prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia z ostatniego miejsca służbowego zmarłego funkcjonarjusza lub wojskowego do przyszłego miejsca zamieszkania w kraju lub na obszarze W. M. Gdańska (art. 77 zdanie 2-gie w związku z art. 21 ust. 1 ustawy emerytalnej). Jeżeli jednak wdowa lub sieroty mieszkają poza miejscowością, w której pełnił służbę zmarły funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy, i z tej miejscowości przesiedlają się do innej, w takim razie będą korzystały z prawa do zwrotu kosztów przesiedlenia, w wysokości nieprzekraczającej tych kosztów, jakieby pociągnęło za sobą przesiedlenie się z miejsca, w którem zmarły funkcjonarjusz lub wojskowy ostatnio pełnił służbę (wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 3430/26 w sprawie Uramka w Zbiorze Wyroków t. VI. 1605).

Jednocześnie wyjaśnia się, że w myśl art. 1 i 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32. poz. 309) prowadzenie tej ewidencji i kontroli należy obecnie do gmin miejskich i wiejskich lub też do podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i przez niego upoważnionych władz i organów. W związku z tem za dowód dokonania przesiedlenia i zameldowania się w nowem miejscu zamieszkania powinny być przyjmowane wydawane przez gminy potwierdzenia zgłoszenia na stałe zamieszkania (art. 12 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. i § 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności — Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653). Natomiast potwierdzenie zgłoszenia na czasowy pobyt w danej miejscowości (różniące się od potwierdzenia zgłoszenia na pobyt stały tylko barwą papieru), nie stanowi dowodu, wykazującego dokonanie przesiedlenia, ponieważ przez przesiedlenie się należy rozumieć przeniesienie się do innej miejscowości z zamiarem stałego w niej zamieszkania.

Podsekretarz Stanu:
(—) A. Kozłowski.

66.

Ministerstwo Skarbu.
L. D. III. 7747/6/33. Warszawa, dnia 10 maja 1933 r.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministr. i wszystk. Ministerstw

W sprawie zaopatrywania się władz i urzędów państwowych w skarbowe blankiety nadawcze.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w związku ze skasowaniem od nowego okresu budżetowego 1933/34 r. druków „deklaracji płatniczej" i „pokwitowania kasowego" obowiązuje obecnie używanie skarbowych blankietów nadawczych przy wszelkich wpłatach na rachunek Skarbu Państwa, uskutecznianych zarówno bezpośrednio w kasach urzędów skarbowych, jak i za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności.

Ministerstwo Skarbu zarządziło ostatnio nakład skarbowych blankietów nowego typu — wzór Nr. 785 Min. Sk. (P. K. O. Nr. 105/Sk.). Poczynając od dnia 1. maja b. r., wpłaty za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności mogą być uskuteczniane wyłącznie przy pomocy skarbowych blankietów nadawczych nowego wzoru, natomiast przy wpłatach, wnoszonych bezpośrednio do kas urzędów skarbowych, mogą być

nadal używane skarbowe blankiety nadawcze starego wzoru (Nr. 105/Sk.), lecz jedynie do czasu i dla wyczerpania posiadanych zapasów.

Skarbowe blankiety nadawcze wydawane są bezpłatnie przez wszystkie urzędy pocztowe, oddziały P. K. O. i kasy urzędów skarbowych każdej osobie wpłacającej jakąkolwiek należność na rachunek Skarbu Państwa. Władze i urzędy państwowe, którym potrzebne jest w związku z ich czynnościami rachunkowo-kasowemi posiadanie pewnego zapasu skarbowych blankietów nadawczych, zaopatrują się w te blankiety również **bezpłatnie w najbliższej kasie urzędu skarbowego na podstawie pisemnych zamówień.** W sprawie tej Ministerstwo Skarbu wydaje podwładnym organom stosowne zarządzenie.

Jednocześnie nadmienia się, że sposób posługiwania się oraz nakładu blankietów nadawczych odrębnych wzorów, wprowadzonych dla użytku niektórych władz i instytucyj państwowych osobnemi przepisami względnie zarządzeniami, nie ulega żadnym zmianom; blankiety te będą nadal używane przy specjalnego rodzaju wpłatach, dla których zostały ustanowione, przyczem nakład ich zarządzają właściwe władze (instytucje) państwowe, jak dotychczas, we własnym zakresie i na własny koszt.

Dyrektor Departamentu:
(—) Nowak.

67.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. II-615/5. Katowice, dnia 6. czerwca 1933 r.

ORGANIZACJA SZKÓŁ.

Wydział Oświecenia Publicznego zarządzeniem z dnia 3. 6. 1933 r. Nr. II — 615/5 podniósł organizację 5-klasowej publicznej szkoły powszechnej żeńskiej V. w Mysłowicach — na 8-klasową, począwszy od dnia 20. sierpnia 1933 r.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

68.

Urząd Wojewódzki Śląski.
Nr. O. P. III-178/3. Katowice, dnia 26. czerwca 1933 r.

KOMUNIKAT
w sprawie uprawnień prywatnych seminarjów nauczycielskich w Bielsku.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pismem z dnia 12 czerwca 1933 r. Nr. II. S-4092/33 pozostawił na rok szkolny 1933/34:

a) pryw. ewang. seminarjum naucz. koedukacyjnemu z językiem wykładowym niemieckim w Bielsku,
b) pryw. seminarjum naucz. żeńskiemu Ubogich Sióstr de Notre Dame z jęz. wykładowym niemieckim w Bielsku,
c) pryw. seminarjum ochroniarskiemu Ubogich Sióstr de Notre Dame z językiem wykładowym niemieckim w Bielsku,

dotychczasowy stan uprawnień prywatnych zakładów kształcenia nauczycieli bez zmian.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. T. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

69.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-703/38. Katowice, dnia 1 czerwca 1933.

KOMUNIKAT
w sprawie monografji o Marszałku Józefie Piłsudskim, oraz Prez. R. P. Ignacym Mościckim.

Nakładem Instytutu Propagandy Państw.-Twórczej w Warszawie, ul. Wiejska 3 wydane zostały monografje:

1) „Ignacy Mościcki, Prezydent R. P., zarys życia i działalności", i
2) „Józef Piłsudski twórca Niepodległego Państwa Polskiego",

w cenie za pierwszą po 4, —zł., za drugą po 5,— zł. za egzemplarz oprawny.

Obie powyższe książki zalecone zostały do użytku bibljotek szkolnych przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego zachęca podległe nauczycielstwo do nabywania wspomnianych monografij.

Za Wojewodę:
(—) **Jan Mangold,**
p. o. okr. wizytatora szkół.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.
Nr. O. P. I-54/6. Katowice, dnia 22. czerwca 1933.

KOMUNIKAT

Nakładem Wydawnictw Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego wydana została książka pod tytułem „Z teorji i praktyki wychowania."

Książka obejmuje 290 stron druku i zawiera następujące referaty:

1. M. Sokorski — Realizowanie wychowania państwowego w szkole,
2. St. Drzewiecki — Wychowanie obywatelsko-państwowe a nauka języka polskiego,
3. Z. Lepecki — Lekcja matematyki w szkole średniej a wychowanie obywatelsko-państwowe,
4. W. Radziwonowicz — Wychowanie obywatelsko-państwowe a nauczanie historji w szkole średniej,
5. J. Lubecka — Czynniki wychowania obywatelsko-państwowego w nauczaniu przyrodoznawstwa,
6. W. Radziwonowicz — O aktualizacji w nauczaniu.
7. Dr. J. P. Dąbrowski i Z. Lepecki — Wychowawcze wpływy pozaszkolne i zagadnienie zużytkowania ich dla celów wychowania w szkole średniej,
8. St. Seweryn — Na marginesie ustawy o ustroju szkolnictwa polskiego,
9. St. Drzewiecki — Znaczenie państwowe jednolitego ustroju szkolnictwa.

Książka jest do nabycia w Administracji Wydawnictw Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego, Warszawa ul. Bagatela 12 w cenie zł. 4,— (cztery). Należność wpłacać należy wyłącznie do P. K. O. na konto czekowe Nr. 24 444 „Wydawnictwa Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego — Warszawa." Należność może być wpłacana także ratami miesięcznemi po 1 zł.

Zamówienia można również zgłaszać na odwrotnej stronie (środkowej części) blankietu nadawczego P. K. O. przy wpłacie pierwszej raty należności."

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I-80/2. Katowice, dnia 13 czerwca 1933 r.

KOMUNIKAT

W sprawie wydaw. podręcznika: „Higjena Szkolna".

Wydział Oświecenia Publicznego przypominając okólnik Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ z dnia 26. stycznia 1932 r. Nr. II-S-117/32, poleca Dyrekcjom szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół średnich zawodowych, Powiatowym Urzędom Szkolnym i Radom Szkolnym Powiatowym przy kompletowaniu bibljotek nauczycielskich zaopatrzyć je w drugie wydanie zbiorowego podręcznika p. t. „Higjena Szkolna", który się ukazał pod redakcją Dr. Stanisława Kopczyńskiego, Naczel. Wizyt. Higjeny Szkolnej w Minist. Wyznań Religijnych i Ośw. Publicznego nakładem M. Arcta w Warszawie, Nowy Świat 35.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I.-400/26. Katowice, dnia 1. czerwca 1933.

KOMUNIKAT

w sprawie wydawnictwa „Śląsk" G. Morcinka.

Nakładem Wydawnictwa Polskiego R. Wegnera w Poznaniu, Zwierzyniecka 6 ukazała się książka p. t. „Śląsk" — G. Morcinka, z przedmową E. Kwiatkowskiego b. min. Przemysłu i Handlu, którą wraz z wykresami i mapkami propagandowemi można nabyć w księgarniach po cenie 16,— zł. za egzemplarz.

Dzieło powyższe zawierające bogaty materjał propagandowy o Śląsku, może być b. pożyteczne dla dyrekcyj i nauczycieli szkół wszelkich typów.

Za Wojewodę:
(— **Jan Mangold,**
p. o. okr. wizytatora szkół.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Oświecenia Publ.

Nr. O. P. I-54/1. Katowice, dnia 8. czerwca 1933 r.

KOMUNIKAT

W sprawie wydawnictwa „Album Legjonów Polskich".

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego otrzymał zawiadomienie, że Ministerstwo Spraw Wojskowych — Wojskowy Instytut Naukowo-Wydawniczy przystępuje do wydania „Albumu Legjonów Polskich", dzieła, zawierającego historję powstania, dziejów i czynów Legjonów Polskich.

Dzieło to opracowane na podstawie ścisłych danych historycznych, pamiętników, pod kierownictwem ludzi, którzy sami organizowali i uczestniczyli w Legjonach, będzie piękną, szczegółową i prawdziwą pamiątką walk o Naszą Niepodległość.

Album Legjonów będąc dla jednych drogą pamiątką własnych przeżyć — dla drugich obrazem wyjątkowej ofiarności patrjotyzmu i hartu ducha polskiego, znajdzie duże rozpowszechnienie wśród najszerszych warstw społeczeństwa i wszystkich instytucyj zarówno państwowych jak i prywatnych.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

WYDAWNICTWA

Nakładem Wydawnictwa Instytutu Oświaty Dorosłych w Warszawie ukazała się w ostatnim czasie następująca publikacja:

Błaszczykowa Marja — Kolonje letnie ich organizacja i znaczenie w pracy kulturalno-oświatowej. Str. 109 + 2 nlb. in 8⁰.

70.

KONKURSY.

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Oświecenia Publicznego w Katowicach ogłasza niniejszem

KONKURS

na następujące stanowiska:

Kierownika (czki) 8-klasowej publicznej szkoły powsz. żeńskiej V. w **Mysłowicach.**

kierownika 6-klasowej publicznej szkoły powszechnej Nr. 2 w **Popielowie,** w powiecie rybnickim (mieszkanie służbowe, ogród).

kierownika 3-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Szczygłowicach,** w powiecie rybnickim.

kierownika 3-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Stanowicach,** w powiecie rybnickim.

kierownika 2-klasowej publicznej szkoły powszechnej w **Kamieńskich Młynach,** w powiecie lublinieckim.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydział Oświecenia Publicznego — w Katowicach w terminie 4-tygodniowym od daty niniejszego numeru Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Kupczyński,**
Naczelnik Wydziału Oświecenia Publicznego.

Rada Szkolna Powiatowa w Cieszynie rozpisuje

KONKURS

na stanowisko **kierownika** 2-klasowej szkoły powszechnej w **Godziszowie.**

Podania, zaopatrzone w dowód uzdolnienia do zastępczego nauczania religji ewangelickiej, należy wnosić do 4 tygodni od daty Gazety Urzędowej, w której niniejszy konkurs się pojawi.

Zastępca Przewodniczącego:
Buzek, inspektor szkolny.

Czcionkami i drukiem: **Drukarnia Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach.**